

РЕШЕНИЕ

№ 1893

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **10410** по описа за **2023** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. С. Г. – процесуален представител на С. П., срещу Решение № 3314 от 11.07.2023г. по нахд № 3400/2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 12-ти състав. С обжалваното решение е потвърден електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 4014095, издаден от СДВР, с който на С. Х. П. с ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП - "глоба" в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът твърди, че решението е неправилно, постановено при неправилно приложение на материалния и процесуален закон. Оспорва приложения по делото протокол за използване автоматизираното техническо средство като счита, че в същия липсва дата на проверката, четлив подпис на длъжностното лице, извършило проверката, като липсват доказателства за неговата компетентност, съответно за спазване изискването на чл.13, т.3 от Наредба за условията и реда за използването им. На следващо място касаторът счита, че процесното техническото средство е с изтекъл срок на валидност. Счита, че тъй като в случая се касае за мобилно АТСС е следвало да бъдат издадени АУАН и НП, а не фиш.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба СДВР - отдел „Пътна полиция“, не е изразил становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание. След приключване на съдебното заседание, по делото са постъпили писмени бележки, в които е изразено становище по същество на спора.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

За да постанови оспорваното решение, районният съд е приел за установено от фактическа страна, че лек автомобил марка „Ш.“, модел „С.“ с ДК [рег.номер на МПС] е собственост на жалбоподателя С. Х. П..

Срещу последната бил издаден електронен фиш серия К № 4014095 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство за това, че на 01.10.2020г. в 12:21 часа в [населено място], бул."Б. шосе" № 326 - магазин Х. с посока на движение от бул."В. В." към бул."Околовръстен път", лек автомобил марка „Ш.“, модел „С.“ с ДК [рег.номер на МПС] е бил засечен да се движи със скорост от 83 км/ч, при забрана за движение със скорост над 50 км/ч. в населено място.

Скоростта на лекия автомобил марка „Ш.“, модел „С.“ с ДК [рег.номер на МПС] била измерена с автоматизирано техническо средство -видеосистема TFR1-M 505.

В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя.

Неоснователно е възражението на касатора за нарушение на чл.10, ал.3 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г.

Според легалното определение на пар.6, т.65 от ДР на ЗДвП "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган;

б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Съгласно чл.2 от Наредба № 8121з-532/2015г. изрично е предвидено, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения-видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за

движение. За тях съгласно чл.3 от Наредба № 8121з-532/2015г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система. Следователно, действащите разпоредби на ЗДвП и на Наредба № 8121з-532/ 12.05.2015г., предвиждат, че издаването на електронни фишове включва и нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т.ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес.

От представения пред СРС Протокол рег. № 4332р-46457 от 02.10.2020 г., се установява, че на същата дата, за периода от 11:00 часа до 13:00 часа, процесното АТСС TFR1 – М №505, се е намирало в служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] , находящ се в [населено място], [улица], № 326. Съобразно визираното легално определение TFR1 – М №505 следва да се определи като мобилно такова, тъй като е било прикрепено към служебно МПС, поради което и посочената от касатора за нарушена норма на чл.10, ал.3 от Наредба №8121з-532/12.05.2015г. в процесния случай е неприложима, тъй като тя касае единствено работата с временно разположени на пътя АТСС, каквото процесното техническо средство не е.

Това се установява, както от буквалното тълкуване на разпоредбата, така и от систематичното ѝ място и съвместното и тълкуване с чл.9, ал.1 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г., според който за осъществяване на контрол с АТСС служителят позиционира служебен автомобил или мотоциклет или временно разполага АТСС на участък от пътя и насочва уреда в контролираната посока. Използваният съюз „или“ е ясно указание за алтернативност на изискванията. Т.е. при използване на мобилно АТСС е достатъчно изпълнението на изискванията на чл.10, ал.1 от наредбата, които в случая са спазени. Временно разположените на пътя АТСС по чл.10, ал.3 от наредбата са различни от мобилно използваните АТСС, прикрепени към служебно МПС по смисъла на пар.6, т.65, б.„б“ от ДР на ЗДвП.

От съдържанието на протокола по чл.10, ал.1 от наредбата се установява, че измерването е осъществено по посока на движението от бул. В. В. към Околовръстен път, в стационарен режим на измерване (т.е. не в движение на служебния автомобил), при липса на пътен знак за ограничение на скоростта, а при общото ѝ ограничение от 50 км/ч за населено място. За посочения период на работа на АТСС били установени 50 броя нарушения, за което били изготвени статични изображения/видеозапис от № 9792 до № 9841. Видеозаписът и изготвените въз основа на него статични кадри по процесната преписка е под № 9828 (в посочения диапазон) и съдържат видимо изображение на автомобила и неговия регистрационен номер, дата и точен час на измерването, установената скорост от 86 км/ч (3 км/ч толеранс) и точни координати на разположение на служебния автомобил, респ. на установяване на нарушението. Именно от приложената справка с точни координати безпротиворечиво се установява, че мястото на нарушението е в границите на населено място.

Несъстоятелно се явява и възражението, че процесното техническо средство е с изтекъл срок на валидност. В. от представения по делото протокол /л.16 от дело нахд № 3400/2023г. по описа на СРС/ техническото средство успешно е преминало периодична метрологична проверка на 26.06.2020г.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

По въпроса за разноските: Крайният момент, в който може да бъде заявено

присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК. При този изход на спора такива принципно се следват на ответника по касацията. Видно от материалите по делото, същият е предявил претенцията си за разноски с писмени бележки, които обаче са постъпили след приключване на съдебното заседание, т.е. след преклузивния за това срок. При това положение съдът не присъжда разноски. Водим от горното, Административен съд София-град, XXVII касационен състав,
Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3314 от 11.07.2023г. по нахд № 3400/2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 12-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: